

- Dømt for tilsvarende seksualforbrydelser (ja/nej)
- Dømt for andre former for kriminalitet (ja/nej)
- Fællesstraf (ja/nej)
- Sagsbehandlingstid i 1. instans (1-2 mdr., 3-5 mdr., over 5 mdr.)
- Sagens art (tilståelsessag eller ej)
- Tidligere dømt for seksualkriminalitet (ja/nej)
- Tidligere dømt for anden kriminalitet end seksualkriminalitet (ja/nej)
- Voldtægtens karakter (overfalds-, kontakt- eller parvoldtægt)
- Anvendt magtmiddel (mere og andet end fastholdelse/verbale trusler: ja/nej)
- Ofret skadet fysisk (ja/nej)
- Særlige psykiske følger omtalt (ja/nej)
- Gerningsmandens alder (under 18 år eller ej)
- Ofrets alder (særlig ung/gammel: ja/nej)

En variansanalyse, hvor længden af den ubetingede straf relateres til ovennævnte variabler, viser, at følgende forhold bidrager til forklaringen af straffens længde (her nævnt i prioriteret rækkefølge, således at det forhold, der bidrager mest, nævnes først). I parentes er nævnt det antal måneder, som variansanalysen beregner – andre forhold holdt konstant – som forskellen i strafudmålingen mellem de sammenlignede forhold. Det bemærkes, at der er store statistiske sikkerhedsintervaller for de beregnede forskelle, omkring +/- 50% eller mere:

- Voldtægtens grovhed (§ 216, stk. 1, i forhold til § 216, stk. 2: - 16 mdr.)
- Fuldbyrdet eller forsøg på voldtægt (forsøg i forhold til fuldbyrdet: - 9 mdr.)
- Tidligere dømt for seksualkriminalitet (tidligere dømt for seksualforbrydelser: +8 mdr.)
- Voldtægtens karakter (overfaldsvoldtægt i forhold til kontaktvoldtægt: +5 mdr.; kontaktvoldtægt i forhold til parvoldtægt: +3 mdr.)
- Fællesstraf (fællesstraf: + 7 mdr.)
- Dømt for flere voldtægter (flere voldtægter i samme sag: +6 mdr.)
- Årstal for dom (se nedenfor)
- Varighed af voldtægt (varighed af gerningen: + 3 mdr.)
- Dømt for anden kriminalitet (ud over anden kønslig omgængelse end voldtægt) (dømt for anden kriminalitet: + 3 mdr.)

At de nævnte forhold bidrager til at forklare strafudmålingen, betyder for det første, at de – uanset alle andre forhold, der også påvirker dommen – bidrager med at forklare strafudmålingen med det nævnte antal dage. Der er således ved beregningen taget hensyn til samtlige øvrige af de forhold, der er omfattet af analysen. Når et forhold accepteres som bidragende til strafudmålingen, betyder det desuden, at sandsynligheden er på mindst 95% for, at den fundne sammenhæng er reel og ikke et udslag af en tilfældighed. I de fleste tilfælde er sandsynligheden betydeligt større, idet den for de første seks af de ovennævnte forhold er på mindst 99,9%. Ved siden af de ovennævnte forhold, er gerningsmandens alder og ofrets alder på grænsen til at være signifikante, dvs. på grænsen til at blive accepteret som reelt bidragende til forklaring af strafudmålingen. Sandsynligheden herfor er på mere end 90%.

Den statistiske analyse viser yderligere, at de ovennævnte variable tilsammen forklarer 60% af variationen i voldtægtsstraffenes længde. Sammenlignet med det, man finder i mange andre undersøgelser, er dette at betragte som en ganske høj procentandel.

Som det ses, er årstallet for dommen et af de forhold, der har en betydning for strafudmålingen. Der er dog ikke tale om en klar eller ligefrem sammenhæng mellem de forskellige undersøgelsesår og strafudmålingen. Det viser sig, at det er 1984, der adskiller sig fra de øvrige år ved gennemgående at have en strengere strafpraksis end de øvrige år. Analysen peger på, at straffen for voldtægt var omkring 5 mdr. længere i 1984 sammenlignet med de øvrige år (med et statistisk sikkerhedsinterval fra 2 til 8 mdr.). Der er derimod ikke nogen klar forskel mellem 1988 og undersøgelsesårene i 1990'erne, ligesom der heller ikke er klar indbyrdes forskel mellem de tre undersøgelsesår i 1990'erne.

Det er videre undersøgt, om der er særlige forhold, der kan være med til at forklare, hvorfor strafniveauet gennemgående var højere i 1984 end i de øvrige år. Det viser sig at være tilfældet, idet analyser af samvariation mellem forholdene peger på, at man i 1984 i sammenligning med de øvrige år især gav strengere straffe til personer, der tidligere var dømt for seksualforbrydelser, samt i sager, der vedrører særlig grov voldtægt, § 216, stk. 2. Det er, jfr. ovenstående tabel 3 og tabel 9 forholdsvis få, der er dømt for § 216,